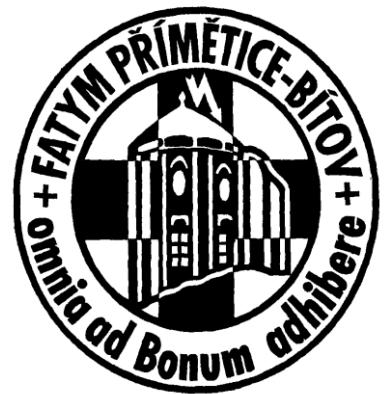

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO FARNOSTI
HRÁDEK DYJÁKOVICE
VALTROVICE

STRACHOTICE SLUP JAROSLAVICE

*Z hlubin časů do dneška
zdvížená lampa: Anežka.
Ó sestro naše z rodu Slova
kam skryla ses
i s nadějemi?
Polnice lidu Přemyslova
proč hlas tvůj němý?
Mlčíme těžko, přetěžko,
mluv, promluv,
kněžno Anežko!*

(Letos uplyne 30 let od svatořečení Anežky
České a také 30 let života
v občanské svobodě.)

Věříme na Boha nebo Bohu?

Po pohřbu jedné stařenky přišel do sakristie kostelník a hudoval: „Taková to byla nábožensky založená paní a její vnuci se neumí ani pokřižovat.“ Kněz mu na to odpověděl: „Nábožensky založení jsme v podstatě všichni. Každý někdy přemýšlí, jak to s tím Pánem Bohem je. Ale jen někteří se od tohoto přemýšlení dopracují ke skutečné víře.“ Kostelník se něho podíval a pokračoval v reptání: „Jaká skutečná víra? Přece platí, že buď jste věřící, nebo pohan.“ Kněz se usmál a pravil: „Myslím, že to není tak jednoduché. Když se dívám kolem sebe, tak pozoruji, že jsou lidé, kteří věří na Boha, kteří věří v Boha a nakonec ti, co věří Bohu. Na Boha věří ti, co říkají, že nad námi něco je. V Boha věří ti, kdo ví, že s onou vyšší mocí je potřeba v životě počítat a snaží se získat Boží přízeň, aby jim Bůh pomáhal a plnil jejich přání. Ale skutečně věřící jsou ti, kdo věří Bohu. Ti, kdo pochopili, že Boha si nemusí nijak získávat, protože Bůh je na naší straně, miluje nás a myslí to s námi dobře. A že šťastnými se staneme ve chvíli, kdy ho přestaneme úkolovat a začneme plnit jeho vůli. Skutečně věřit Bohu, znamená, že se necháme vést Jeho Duchem v myšlenkách, slovech i skutečích. Že dáme milujícího Boha na první místo v kostele, doma i v práci.“

Spousta lidí věří v jakési jsoucno a Bůh je pro ně jen něco nad námi. Někteří od vědomí něčeho, přecházejí k něčemu. Zjišťují, že Bůh není jen něco, ale Někdo, že je to osoba, které na nás záleží. Od toho zjištění vede cesta k tomu, abychom s tím Někým navázali opravdový vztah. Vztah, který nekončí a pokračuje nadále i po naší smrti. Přejí nám všem, tento vztah žili. Abychom Boha stále lépe poznávali a jednou se s ním na věčnosti radovali.

o. Nik

Být stále mlád

Nedávno mne zaujala písnička, kterou nazpíval Karel Gott s Leošem Marešem. Nese název **Být stále mlád**. Jeden z největších světových hitů Forever young spatřil světlo světa v roce 1984, kdy obsadil první příčku světových hitparád, představila jej kapela Alphaville. Na Youtube je možnost si ji poslechnout. Vyjadřuje touhu člověka po věčném mládí. V textu se zamýšlí i nad tím, jak se s přibývajícím věkem posouvá hodnocení a hodnoty člověka. Někteří lidé se zoufale snaží zastavit čas. Mají úzkost z každé vrásky, šedivého vlasu, jakýkoliv příznak přibývajícího věku mají chuť potlačit. Kosmetický průmysl a plastické operace jsou schopny do jisté míry tyto možnosti člověku splnit a lidé se nebojí sáhnout do peněženky, aby jim to bylo umožněno. V bibli čteme o moudrosti stáří. O tom, že starý, moudrý člověk je pokladem, ze kterého se dá čerpat. Umět přijmout sám sebe, přiznat si své hranice, nedokonalosti. Snaha v sobě rozvinout to, co mi bylo dáno i to zušlechťuje srdce člověka. Nejde o to zastavit čas, snažit se o nemožné, ale umět ho hezky prožít. Dorůst do vděčnosti za každý okamžik. Je známé přísloví: Memento mori. Pamatuj na smrt. Nemá nás to děsit, jen pomoci kvalitněji prožít svěřený čas, život. V knize Kazatel čteme: „všechno má svůj čas“. Je tedy třeba i to přijmout a ne vytěsnit ze svého života – bylo by to jen plýtvání energií.

Pomník

V tomto dušičkovém čase chodíme na hřbitovy za těmi, kteří nás předešli na cestě, po které dříve či později půjde každý z nás. Tyto návštěvy mají jeden důležitý efekt: Připomínají nám, jak pošetilé je každé naše snažení, které je nasměrováno pouze to tohoto světa a nikam dál. Zbude po něm jenom větší či menší pomníček v množství jiných, postupně zarůstajících mechem.

A tak chci poděkovat všem, kteří svými díly pro bližní nestavějí sami sobě pomníky a monumenty, ale chtějí sloužit lidem známým i neznámým a v nich i Bohu, nezištně a třeba i anonymně. Kéž je jim naše vděčná radost zárodkem budoucí radostné odměny v Božím království! (z knihy *Těšit se je nejhezčí od Petra Vrbackého*)

Bohatá dáma

Bohatá dáma, která na zemi hrála velkou roli, přišla do nebe. Petr ji přijal, uvedl ji dovnitř a ukázal jí krásnou vilu: „Toto je obydlí vaší služby.“

Tu si dáma pomyslela, když už moje služka má tak krásné obydlí, copak asi dostanu já?

Brzy nato jí Petr ukázal jiný, docela malý, ubohý dům a řekl: „Tamhle to je vaše obydlí.“ Dáma vzrušeně prohodila: „V tom přece nemohu bydlet.“ Petr odpověděl: „Je mi líto, ale z materiálu, který jste nám poslala, jsme víc postavit ne mohli.“

Ruská legenda

Bohatý člověk myslel i před smrtí jenom na to, na co myslel po celý svůj život, na peníze. Z posledních sil uvolnil klíč ze stuhy, kterou nosil na krku, zavolal služku, ukázal jí na truhlu vedle svého lože a přikázal, aby mu velký měšec s penězi vložili do rakve. V nebi pak spatřil dlouhý stůl, na němž byla ta nejvybranější jídla. „Povězte mi, co stojí chlebíček s lososem?“ zeptal se. Odpověděli mu: „Jednu kopějku.“ „A sardinka?“ „Stejně.“ „A tato paštika?“ „Všechno po kopějce.“ Usmál se. Levné,

pomyslel si, náramně levné. A nabral si plnou mísu. Ale když chtěl zaplatit jedním zlaťákem, prodavač mu odmítl minci vzít. „Staroušku,“ řekl a pokyvoval s politováním hlavou, „málo jsi se toho v životě naučil!“ „Co to má znamenat,“ mručel stařec, „nejsou moje peníze dost dobré?“

Tu uslyšel odpověď: „Přijímáme zde jen peníze, které jsi někomu daroval.“

Připravil P. Pavel Sobotka

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé...

sobota 2.11.2019:

Jaroslavice	14.00 na hřbitově
Lukov	16.15 pobožnost na hřbitově
Čížov	17:00 pobožnost na hřbitově
Horní Břečkov	18:00 mše svatá a po ní cca v 19:10 modlitba na hřbitově

neděle 3.11.2019:

Mše ve farních kostelích dle obvyklého nedělního pořádku.

Mimo to budou v neděli 3.11. následující dušičkové pobožnosti na jednotlivých hřbitovech:

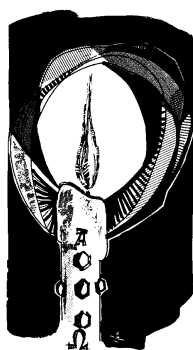
Práče	9.30 mše sv. v kostele, potom v 10.40 modlitba na hřbitově
Citonice	13.30 na hřbitově
Podmolí	13.30 na hřbitově
Kravsko	14.15 na hřbitově
Lesná	14.15 na hřbitově

Dyjákovice	14.30 na hřbitově
Vracovice	14.45 na hřbitově
Hrádek	15.00 na hřbitově
Slup	15.00 na hřbitově
Kuchařovice	15.00 na hřbitově
Milíčovice	15.15 na hřbitově
Strachotice	15.30 na hřbitově
Křídlovky	15.30 na hřbitově
Valtrovice	16.00 na hřbitově
Přímětice	16.00 na hřbitově
Prosiměřice	16.00 v kostele
Mramotice	17.00 na hřbitově
Těšetice	17.00 na hřbitově

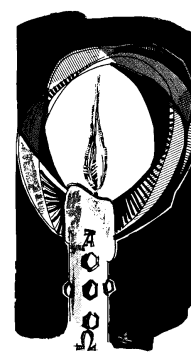

Od pátku 1.11. do pátku 8.11. budou mimo soboty a neděle v Příměticích mše sv. v 18.00 ve hřbitovní kapli.

Po mši svaté od 4.11. do 8.11. se za zemřelé pomodlíme v kryptě, která bude v tyto dny zpřístupněna.

*Dobrý Bože, ty jsi Stvořitel a Dárce života.
Děkujeme ti za život náš
i za životy našich příbuzných a přátel.
S důvěrou ti svěřujeme naše zemřelé
a prosíme, abys je přijal do náruče své lásky.
Ukaž jim své milosrdenství a promiň jim jejich
nedostatky.*

*Velkoryse je odměň za všechno dobré,
co v životě z lásky vykonal.
Napln jejich víru a přijmi je mezi vyvolené v nebi.*

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí,
ať odpočívají ve svatém pokoji. Amen.*

Křesťané měli vždy tendenci svou víru vyjadřovat krátkými souhrny, kterým se říkalo Credo (česky doslova „Věřím“). Jedním z takových věroučných souhrnů je i tzv. šest základních pravd křesťanské víry: 1. Bůh je jeden. 2. Bůh je nejvyšší spravedlivý. 3. Jsou tři božské osoby: Otec, Syn a Duch svatý. 4. Bůh Syn se stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a navěky spasil. 5. Duše lidská je nesmrtelná. 6. Milosti Boží je k spasení nevyhnutelně potřeba. V tomto dušičkovém čase bych se s vámi rád zamyslel jak jinak než nad pravdou pátou. Krátká věta vyslovuje vlastně dvě pravdy: že člověk má duši a že tato duše je nesmrtelná. Svatý Tomáš Akvinský říká, že mluvit o duši a její nesmrtelnosti je velice náročné. Proto prosím čtenáře o shovívavost. 😊

Pravda zjevovaná postupně

Budeme-li hledat nějaká moudrá poučení o lidské duši a její nesmrtelnosti, objevíme nesmírné množství textů, výroků, tvrzení a výkladů starodávných textů, které si navzájem budou protiřečit. Bylo by tedy nesmírnou metodologickou chybou založit své přesvědčení na jednom jediném výroku a zapomenout na jiná místa Písma. Chybou při hledání pravdy vždy také bude vytrhávat výroky Písma z jejich kontextu a přehlížet kulturní prostor a tradice, ve kterých výrok vznikl, neboť i toto patří ke kontextu výroku. Katolická nauka o nesmrtelnosti duše vychází z vyrovnaného posouzení biblických textů, které o duši tak či onak mluví. Tato nauka je také plodem dlouhé již dva tisíce let trvající snahy Církve pochopit tajemství Boha a člověka tak, jak je zjevováno na stránkách Písma svatého. Pravda o člověku není v Písmu svatém zjevena najednou. Je třeba mít na mysli, že texty Písma svatého se formovaly po dlouhá staletí a odrážejí se v nich mnohé nedokonalé představy. Přesto věříme, že nad celým procesem formace těchto textů Bůh bděl a tak můžeme tvrdit, že Písmo svaté obsahuje všechny pravdy potřebné pro to, aby jednotlivý člověk dosáhl spásy a věčné blaženosti v nebi. Tímto procesem prošla i církví hlásaná pravda o nesmrtelnosti duše.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו ורוח על פני תהום ורוח
אלהים מרוזפת על פני המים ויאמר אלהים יהי

Homo – humus – humilitas - pokora

Historicky prvním biblickým textem, který hovoří o stvoření člověka, je text 2. kapitoly první knihy Mojžíšovy: „I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země (hebr. afar min ha adama), a vdechl mu v chřípí dech života (hebr. nišmat chajim). Tak se stal člověk živým tvorem (hebr. nefesh chaja).“

V Orientu byla představa člověka vymodelovaného z hlíny. Hebrejský text však staví člověka do jiného světla než orientální představy. Ty naznačovaly božský či polobožský původ člověka. Bible nemluví o hlíně, ale o prachu, z něhož se jednak ani modelovat nedá. Navíc text bible nemluví o prachu jako o materiálu ve smyslu „učinil z prachu země“. Nýbrž učinil člověka prach ze země. Prach znamená kvali-

tu. Člověk je prach. Jsou to tedy slova o mocném Božím činu a o nicotnosti člověka. Člověk je prach odkázaný zcela na milost Stvořitele.

Pozorný čtenář si všimne, že slovo země i člověk mají v hebrejštině podobný základ: adam – adama. Podobně je tomu i v latině: homo – humus. Při bohoslužbě popeleční středy nám kněz dělá popelem znamení na čelo a připomíná: Pamatuj člověče, že jsi prach. (Jsou to slova řečená Bohem Adamovi, když opouští ráj – Gn 3,19). Podobně to říkával můj starý pan farář na konci pohřbu, když sypal hlínu na rakev. Zvěstuje se nám tím pravda o tom, kdo skutečně jsme, ať nosíme jakkoli vznešený oděv. A pokora znamená právě toto: vědět, kým skutečně jsem.

Židé a Řekové: ideově rozdílné světy

Zbožný lidový kazatel by v dalším výkladu textu začal jednoduše mluvit o tom, že do těla utvořeného z prachu Bůh vložil nesmrtelnou duši. Jenomže ono to tak jednoduché není – a Tomáš Akvinský to věděl. Slova „nišmat chajim“ – dech života se na začátku bible objevují několikrát ještě ve vyprávění o potopě a to i ve vztahu ke zvířatům. Podobně ve vyprávění o stvoření světa Bůh přikazuje vodám, aby vydaly nejrůznější druhy „nefeš chaja“ – živých tvorů. Verš spíše než o lidském těle a duši mluví o tom, že dárce života je jedině Bůh. Představa člověka jako dualistické bytosti složené z hmotného těla a nehmotné duše je starozákonnímu židovstvu naprosto cizí. Výraz „duše“ vyskytující se ve Starém zákoně mnohokrát je třeba chápat spíše ve smyslu „jednotlivá osoba“, „já“. Například slova „K tobě pozvedám svou duši, Hospodine ...“ znamenají, že se člověk obrací k Hospodinu z hloubi své bytosti.

Výše zmíněný dualismus vnáší do dějin lidského myšlení Řekové. Tento dualismus ovlivní pozdní židovstvo i vznikající křesťanství. I židovství i křesťanství však bude k tomuto ostrému řeckému dualismu opatrné a vždy se bude bránit jeho radikálním aplikacím ve smyslu, že všechno tělesné a hmotné je špatné. Podobně nikdy nepřijme tvrzení o tom, že duše

v těle trpí a proto z něj musí být osvobozena.

Křesťanský pohled více než opozici duše i těla zdůrazňuje jednotu člověka jakožto bytosti, která je jednotou duše a těla. Spása člověka, kterou hlásá křesťanství, se netýká jen duše. V křesťanství se jasně hovoří o budoucím vzkříšení těla.

Tak, jak jsem zatím psal, mohl by mít čtenář dojem, že myšlenka nesmrtelné duše v křesťanství je cizorodým proniknutím z nekřesťanského prostředí a že je tedy třeba tuto myšlenku opustit. Ale tak to také není. Ona totiž i v rámci židovsko-křesťanského prostředí pomalu uzrává.

Nefeš – jedinečná bytost

Slovo nefeš je ve Starém zákoně použito v mnoha významech. „Duše“ se stává novou jednotkou života, jedinečně odlišnou od ostatních podobných jednotek. Termín nefeš je pravděpodobně zdůrazněním této individuality a jedinečnosti každé bytosti. Kromě překladu nefeš=duše se termín nefeš často vztahuje na touhy, záliby, vášně nebo chuť. Používá se v souvislosti s láskou a někdy představuje i rozhodnutí člověka. Ale vždy je spojeno s tou částí lidské zkušenosti a prožívání, kterou nelze jednoduše redukovat na proces ve hmotě. Kralická bible překládá „i byl člověk v duši živou“. Vstupuje zde myšlenka, že **člověk je duší** (ne že má duši). Jakkoli člověk žije ve světě a jeho bytí je výrazně reprezentováno právě tělem, jeho lidství projevující se myšlením, chtěním, rozhodováním, láskou a dalšími skutečnostmi pramení z duchovní podstaty. Už starozákonní židé tuší to, co formuloval Ježíš v evangeliu, že život člověka je víc než pokrm a oděv, že totiž člověk právě proto, že je stvořen Bohem a k obrazu Božímu v sobě nese určitou přesažnost, která jeho bytí přenáší dokonce i přes hranici smrti.

Myšlenka na nesmrtelnou duši klíčí v dějinách

Je pravda, že v bibli se zpočátku otázka nesmrtelnosti vůbec neřeší. Nesmrtelnost je zprvu chápána jako pokračování rodu díky potomstvu, děti jsou nositelé života svých předků. Člověk umírá a tím jeho viditelný fyzický život končí. Přesto existuje představa šeolu (podsvětí), kam člověk sestupuje a vede tam jakýsi stínový život. O sestupu do podsvětí se mluví např. v mnoha žalmech (např. 6 9,16 nebo 55,18). Kniha Přísloví 15,11 říká, že „i podsvětí, říše zkázy, je na očích Hospodinu.“ A kniha Moudrosti 3,1 jde ještě dále, když mluví o tom, že „duše spravedlivých jsou však v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne.“ Nebo připomeňme výrok Mdr 2,23: „*Bůh stvořil člověka k neporušitelnosti a učinil ho obrazem vlastní nepomíjivosti.*“ Svatý Petr ve svém prvním kázání zaznamenaném ve Skutcích apoštolů cituje žalm 16: „*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem i mou číší, ty mně zachovávaš můj úděl. Hospodina*

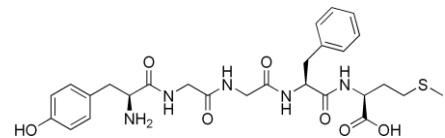
mám neustále na zřeteli, nezakolísám, když je mi po pravici. Proto se raduje mé srdce, má duše plesá, i mé tělo bydlí v bezpečí, neboť nezanecháš mou duši v podsvětí, nedopustíš, aby tvůj svatý spatřil porušení. Ukážeš mi cestu k životu, u tebe je hojná radost, po tvé pravici je věčná slast.“ Tato starozákonní naděje se částečně naplňuje při Ježíšově sestoupení do pekel, odkud v okamžiku své smrti vysvobozuje duše zesnulých spravedlivých, jak v to Církev věří na základě toho, co píše svatý Petr ve svém druhém listu: „Kristus přišel vyhlásit zvěst duchům ve vězení.“ (1P 3,19) Plně se starozákonní naděje naplní při konečném vzkříšení těla, které je zatím předmětem očekávání nebešťanů: „*Když Beránek rozlomil pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem duše těch, kdo byli zabiti pro slovo Boží*

a pro svědectví, které vydali.“ (Zj 6,9) Tito velikým hlasem volají po konečném Božím vítězství. Podobně v sedmé kapitole knihy Zjevení je popisována nebeská bohoslužba, které se v bílých rouších a s palmami v rukou účastní ti, kdo přišli z velkého soužení.

Příspěvek selského rozumu

Další impulsy k tématu přináší církevní tradice: rozum osvěcovaný křesťanskou vírou si klade stále nové otázky, které si dříve lidé nekladli, a získává také nové vědecké zkušenosti. Zvláště zajímavou se jeví otázka žádající vysvětlení toho, jak je vlastně duše s tělem spojena. Jak se snoubí duchovní s materiálním. Právě z těchto úvah se rodí také dokazování Tomáše Akvinského o nesmrtelnosti duše.

Tomáš vychází z Aristotela, který ve třetí knize pojednání O duši dokazuje, že myšlení není aktem vykonávaným prostřednictvím nějakého tělesného orgánu. Kdybyste se o Tomášově úvaze chtěli

dozvědět víc, odkazuji vás na knihu *Otázky o duši*. Já jsem přes veškerou svou snahu k pochopení jeho argumentace nedospěl. Spokojuji se osobně tedy s tím, že nevím, jak přesně duše spolupracuje s tělem či duchovní s hmotným. Jen setrávám na pozici, že člověk duchovnou nesmrtelnou duši mít musí. Pokud by ji neměl a daly by se všechny projevy života člověka redukovat na procesy ve hmotě, pak by vůbec nemělo smysl mluvit o lidské svobodě. Ta by se stala jen zdánlivou. A žádné lidské rozhodnutí by nebylo vpravdě rozhodnutí přičitatelné osobě. Žádné rozhodnutí by v sobě neneslo mravní náplň. Protože neexistuje-li duchovní princip, z něhož vychází jednání člověka, je vše jen produktem hmoty, kterou řídí přírodní zákony. Ty platí nutně a neexistují výjimky.

Existuje-li pak tento duchovní princip, nejedná se o nějakou energii, protože i ona je formou hmoty. Tento duchovní princip v sobě musí nést věčnost a nesmrtelnost. Neboť zaniká jen to, co je hmotné – jen to je totiž složené a tedy je to možné rozložit na části a způsobit tak tomu zánik. Co je duchovní, je jednoduché – nemá to části a proto to nelze rozložit a zničit.

Na závěr dodejme, že křesťanství není vlastní žádný způsob tzv. převtělování duší. Bytí duše v křesťanství není cyklické ve smyslu, že by se duše někam vracela, ale lineární: při početí je Bohem vdechnuta do zárodku, prožije lidský život a ve smrti se setkává s Bohem. Ten na tzv. soukromém soudu určuje její další stav: nebe, očistec (kde se v okamžiku smrti nedokonalá duše připravuje a očišťuje pro nebe) nebo peklo, které je stavem věčného vzdálení duše od Boha. Na konci světa při vzkříšení těla budou tyto v různých stavech existující duše novým tvůrčím Božím zásahem spojeny s těly.

Asi se nám ještě dlouho nepodaří postihnout podstatu člověka se všemi nuancemi a teologická i náboženská řeč bude mít stále co upřesňovat. Ani pojetí, které jsem nastínil, není prosto všech problémů, může nás uklidňovat, že i myslitel formátu Tomáše Akvinského je přesvědčen, že pochopit podstatu duše lze jen s velkým úsilím a že to je nanejvýš obtížné. (*De veritate* X, 8 ad 8)

Anežka a nesmrtelná duše

V jednom ze životopisů svaté Anežky čteme: „*Od dětství byla Anežka zvyklá na život v klášteře. Vstávala časně, uléhala pozdě. Den měla rozčleněn na modlitbu, čtení Písma sv. v chóru, a na nikdy nekončící práci. Měla žít jen v klášteře, ale pokud šlo o špitál, Anežka toto pravidlo nedodržovala, prostě za svými chudáky chodila a pomáhala. Teď teprve poznala, co jsou otevřené vředy, krvavý kašel tuberkulózy, slyšela sténání a chropot umírajících, jejich poslední vyznání a prosby, nebo ještě horší – jejich mlčení. Tu poznávala, že za každou nemocí je ještě jiné zlo, jak člověk žil, komu ublížil, a kdo ublížil jemu, rozuměla zoufalému stisku ruky a mluvila o milosrdenství. Četla pozorně v knize života lidí.*“

Ať člověk v existenci duše věří nebo ne, s rostoucím věkem jaksi podvědomě bere na soud svůj život, uvědomujeme si své chyby, roste jeho pokora a v mnohém se rozhoří víra. Právě ona do našich zamyšlení, které nás někdy mohou uvádět do beznaděje a zoufalství, vnáší důvěru v Boha a nesmírný pokoj. Dušičkový čas si spojujeme s pokojem a mírem. Abychom jej prožili opravdu do hloubky, je třeba i ta troška pokání. Právě k tomu nás vybízí kancionálová píseň číslo 914 uvedená

Bůh ti tento život dal, bys jej vroucně miloval, a tak touto svatou láskou blaženým se stal. Jednu jenom duši máš, proč tak málo o ni dbáš? Pamatuj: Když duši ztratíš, vše ztraceno máš!

K dobru tvému každý den od Boha byl stanoven; proto hled', co síly stačí, konat dobro jen. Abys Bohu byl vždy blíž, slovo Páně v duši slyš: Co učiníš pro bližního, pro mě učiníš.

Smrt přichází blíž a blíž, snad po tobě sahá již. Stihne-li tě v stavu hříšném, kterak obstojíš? Až dokončíš lidskou pouť, předstoupíš před Boží soud, tam před tváří Pravdy věčné nelze uniknout.

Zavčas hříchů litujme, svoje viny vyznejme, o svátostné odpuštění k Bohu volejme. Otec všechno odpustí, a kdo se ho nespustí, ten u jeho lásky dojde věčných radostí.

v rámečku a také písni, které ve své úžasné sbírce Moravských národních písní zaznamenal římskokatolický kněz František Sušil (1804-1868). Před třiceti léty jsme si i tyto písni zpívali s Jaroslavem Hutkou na náměstích. Dnes je můžete najít na youtube:

A když bylo před kostelem: <https://www.youtube.com/watch?v=GahGZrCKpLA;>

Smrti: https://www.youtube.com/watch?v=oM2aVbz90_Y

Čtyřicet a třicet

Často ještě i dnes slyšíme stesky, že za všechno u nás může 40 let komunismu. Ale uvědomme si, že už 30 let žijeme ve svobodné společnosti. Skoro se mi ale chce dát to slovo svobodné do uvozovek. Svobodu je totiž třeba stále spojovat s velice hlubokou mravností. Pokud se tato vazba poruší, může se i ve svobodné společnosti ustanovit mnoho zotročujících mechanismů. Výročí 30ti let nám letos znovu klade otázku, jak svobodu žijeme, jak se ve svobodné prostoru chováme?

Jak odešla Anežka

Přišla zima a psal se rok 1283. Anežka slábla. Dala si zavolat sestru Kunhutu: „Mé dny se naplnily. Zemřu již brzy.“ „Zase se pozdravíš, Anežko.“ Usmála se: „Nejsem nemocná, dohořívá olej mé lampy. Svítila dlouho, jsem stará žena. Poslouchej mě, Kunhuto, pozorně: „Václav je ušlechtilý král a pozvedne Čechy opět ke slávě.“ Zmlkla, její závoj se v zimomřivém slunci zbarvil do zlatova. Toto řekni Václavovi: „Odkazuji vám českou zemi. Ať ji král miluje, ať ji dobře pozná. Obdělávejte ji a chraňte. Pečujte o vzdělanost, ozdobte ji díly umělců. Varujte se závisti. Nebojte se bohatství, ale nedejte se ním oslnit ani zotročit. Odkazuji vám slabé, staré a opuštěné lidi. Pečujte o ně s láskou. Kladu vám na srdce děti a jejich štěstí. Jejich domovy ať jsou školou lásky. Pamatujte si, že hodnota života se neměří majetkem, který kdo nahromadí, ale dobrem, které kdy vykonal. Na Božích vahách se neváží zlato, ale slzy a úsměvy lidí.“

V neděli 1. března musela Anežka ulehnout. Přinesli jí chléb, ale odmítla ho. „Nezemřu hladem, zemřu pro lásku. Pošlete mi pro kněze. Ať mi přinese chléb života a ať přinesou svaté oleje, abych byla označena k životu věčnému.“ Udělaly, jak si přála. „Zachovejte řeholi a neodbočte od svobody. Jitro, které přijde, bude doba spokojená s slavná.“ Nazítří v hodinu, kdy zemřel Kristus, kolem třetí odpolední, 2. března 1283, Anežka Česká, slávou světa pohrdající, dcera královská, tiše zemřela.

Dušičková otázka

Se svatou Anežkou souvisí letošní dušičková otázka: Jací králové vládli v Čechách během 13 století? Vaše odpovědi čekáme na emailu jindrichcoupek@seznam.cz.

Těšíme se na listopadová setkání s vámi 😊

- ♥ **Hrádecká pouť dětí ke svaté Anežce České** bude v sobotu 9.11. V 10 hod začneme mší svatou a potom bude průvod ke kapliče svaté Anežky, hry na faře a občerstvení. Letos je spojena s jubileem 30ti let od svatořečení svaté Anežky České.
- ♥ **Svatohubertská mše s trubači v Práčích** bude v neděli 17.11. v 15 hodin.
- ♥ V sobotu 23.11. vás zveme do kulturního domu ve Vítonicích na **divadelní představení veselohry Charleyova teta**. Představí se nám divadelní soubor Vodpodlahy z Troubska u Brna.
- ♥ V neděli 8.12. ve 14:30 hod v kostele v Prosiměřicích vystoupí v rámci adventního koncertu **Muzica Antiqua** a dětská cimbálová muzika **Veltínek**.

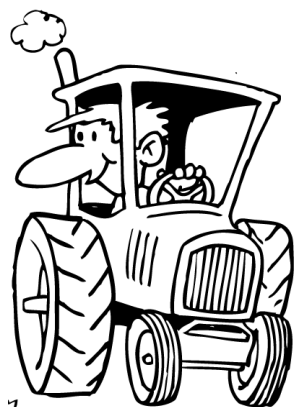
Pozvání na pouť

Protože se probudila v Božím lidu opět touha po nějaké delší autobusové pouti do zahraničí, začínám plánovat na září 2020 pouť po stopách francouzských světců (Bernard, Jan Vianney, Markéta Marie Alacoque, Bernardeta). Navštívíme oblast Francie, která se nachází při hranici Francie, Itálie a Německa (je od nás vzdálená asi tolik co Řím). Je tedy třeba počítat s delším asi 14 hodinovým přejezdem od nás a potom zpět. Ve Francii se pak už bude jednat o kratší přejezdy. Rád bych navštívil Cluny, Citeaux, Taize, Ars, Para-le Monial, Nevers, Sept Fons a snad i další místa. Abych pouť neplánoval zbytečně, potřeboval bych už do Vánoc vědět, zda o pouť bude zájem. Proto informaci uveřejňuji již s ročním předstihem a prosím případné zájemce, aby se už nyní předběžně hlásili na můj telefon 731402652 nebo email jindrichcoupek@seznam.cz.

Patnáct let internetové televize TV-MIS

Je dobře připomenout různá výročí. My křesťané při jejich příležitosti také vždy děkujeme. Dík patří především Pánu Bohu.

Před patnácti lety, jsme spustili projekt, který zprvu vypadal nenápadně, a vůbec jsme netušili, do jakých rozměrů se rozroste. S nápadem internetové křesťanské televize přišel otec Pavel Zahradníček, a on byl také tím, kdo celý projekt rozběhl a nadále nad ním drží ochrannou ruku. Podařilo se nashromáždit obrovské množství audio i video nahrávek, které jsou umístěny na www.tv-mis.cz.

Když potkávám lidi z různých míst naší země, zjišťuji, že o TV-MIS se ví jinde mnohem víc, než v naší oblasti. Lidé už se naučili ji všestranně využívat. Například: jeden mladý zemědělec, otec rodiny, mi říkal, že při orání, setí, sklizení a tak dál, stráví desítky hodin ve svém traktoru John Deere. Vždy se na to prý připraví návštěvou na TV-MIS a vybere si sérii kázání od vyhlášených kazatelů. Pak prý jezdí po poli a v traktoru poslouchá promluvy P. Kodeta, P. Velly, P. Sasínka a dalších. Velmi si pochvaloval, že je z čeho vybírat a materiálů je už nyní tolik, že má do konce života dostatečný výběr. Pro jiné jsou zase cenné archivní záznamy, vystoupení, které nejsou zachyceny vůbec nikde jinde, a které se už nebudou opakovat. Jistá maminka tří dětí, která je zrovna na mateřské dovolené zase využívá jednu z možností TV-MIS: JukeBox. Zde si nastaví písně, které by ráda slyšela, pořadí, které se jí hodí, a pak si klidně vaří, žehlí, vesele se stará o děti a navíc s hudbou, která ji povznáší. Televize MIS může fungovat, díky našim dobrovolným spolupracovníkům, kterým patří velký dík za jejich obětavost a nápaditost.

Někteří už objevili, že TV – MIS provozujeme i v cizojazyčných verzích, zatím jsme připraveni na čtyři nečeské verze a to: rusky, bělorusky a ukrajinsky - ty teprve čekají, až budou, „zakrmeny“. Zato polská verze ta už běží ve srovnatelné podobě jako ta česká.

Výhodou křesťanské internetové televize TV – MIS je, že si tam každý může kdykoliv najít a pustit to, co ho zrovna zajímá například: primici o. Nika nebo kázání P. Aloise Pekárka či P. Josefa Navrkala... A co Vy? Už jste TV – MIS objevili? *P. Marek Dunda*

Muž, který dostal výpověď z práce, si dlouho hledal novou, ale žádnou nenašel. Jednou ho napadlo, že si založí svoji ordinaci. Před dveře této ordinace dal ceduli, na které stálo: Vyléčím každou nemoc za 500€, v opačném případě vám dám 1000€.

Jde kolem doktor a říká si, že to je dobrá příležitost, jak si vydělat 1000€, a tak tam jde a říká, že úplně ztratil chuť. Nový doktor se zamyslí a říká: „Sestři, přineste vzorek č.14 a kápněte pánovi kapku na jazyk.“ Sestra udělá, jak jí doktor řekl a kápně pánovi kapku na jazyk. Ten začne všude kolem sebe plivat a říká: „Ale vždyť to je benzín.“ Doktor říká: „Gratuluji, právě se vám vrátila chuť, bude to stát 500€.“ Rozzlobený pán dá doktorovi 500€ a odejde.

Za 3 dny se vrátí a říká, že se mu vymazala paměť. Doktor se zamyslí a potom říká sestře: „Sestři, přineste vzorek č.14.“ Pán řekne: „Ale vždyť to je benzín.“ Doktor mu odpoví: „Gratuluji, právě se vám vrátila paměť, bude to stát 500€.“ Hodně rozzlobený pán zaplatí a odejde.

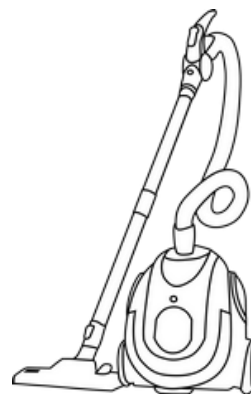
Za další 3 dny se vrátí říká: „Pane doktore, já jsem oslepl.“ Doktor říká: „No tak na tuto nemoc nemám žádný lék, vezměte si 1000€,“ ale podává mu jen 500€. Najednou pán řekne: „Ale vždyť to je jen 500€.“ „Gratuluji, právě se vám vrátil zrak, bude to stát 500€.“

K Novákům přijde prodavač vysavačů. Na zem vysype spoustu odpadků a říká: „Všechno, co ten vysavač nevysaje, sním.“ „Tak to vám přeji dobrou chuť, od včerejška nám nejde proud.“

Pepíček přiletí domů a volá: „Mami, mami, koupíš mi kolo?“ „Ne, je to moc drahé!“ „Ach jo, a nechceš si se mnou hrát aspoň na maminku a na tatínka?“ dál žadoní kluk. „To bychom mohli.“ souhlasí matka. „Tak se obleč, jdeme koupit malému kolo!“

Na tiskové konferenci se ptali nejúspěšnějšího lovce dravé zvěře: „Je to pravda, že pokud člověk nese hořící pochodeň, neublíží mu žádná šelma?“ „Samozřejmě, záleží ovšem také na tom, jakou rychlostí ji ten dotyčný člověk nese!“

**ORDINACE
V RŮŽOVÉ
ZAHRADĚ**

Toto 92. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, a Vratětině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a **Farní tým Přímětice** ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšetících, Horním Břečkově a Lukově, Přímětích a Cionicích, kaplan P. Marek Coufal (mobil 722 752 154. - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích, Jaroslavicích, Slupí a Strachotících. Vyšlo v říjnu 2019. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již devadesátětřetí) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2019. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejně

